

Carolo patri Henricus salutem!

Quanta quisque cura diligentiaque res gestas tuas observet, quanto pere te in cognitione rerum divinarum proficere eius intersit, neque ex verbis sententias tuas approbantibus neque ex laudibus, quibus merita tua extulerit, cognoscere non ignoras. Neque tamen is sum, qui tempori deesse velim. Tibi diem natalem quadragesimum primum ^{cel} celebranti ritus solenni gratulando benevolentissimam erga te reverentiam ostendere mihi proponi. Quoniam autem verbis exuberantibus patri patefacere, quid sentiat cupiat speret, patris non est, haec verba ~~est~~ exilia haud scis an apta sint, ~~quod~~ ex quibus me tui rerumque tuarum oblitum non esse intellegere possis. Hanc gratulationem fortasse minus exiguum proferens utinam ne tibi verbis ineptis usus esse videar!

Nihilominus mihi non licere occasionem praetermittere quaerendi ex te opinor, editurumne vere sis librum, cuius in titulo novam institutionem dogmaticam exhibere te conationum esse profiteris? Si hunc titulum promulgari re vera tu iussisti, facile accidet, ut nonnulli (non determini) non sine causa mirentur, quae peragere inceperis. Non quidem speraveramus fore ut tu doctor novae "Dogmaticae" existas!

Neque enim te esse scimus, qui veterem obsolescere opineris. Deinde te mento perspicacior^{ca}e esse confidimus, quam ut tantum opus conficere conari te velle pronunties. Immo-
rum enim satis levium est, de rebus etiam gravissimis dis-
sentes falsa modestia vbi et oibi confiteri, se nihil nisi co-
mmune veritatis investigandae audere volumine. Et tu Brute?

Ego ~~opere~~ perficiendo opus meum et mittendo Monacum
diuturni laboris finem feci, nec non voluntati matris tan-
topere mihi instantis tandem me satisfacisse gaudeo.

Ita ~~conari~~ ut patriam tuam despicias ne adducaris! Te
~~Helvetium~~ hominem vere Helveticum esse neminem unquam
celare poteris. Quibus conditionibus vitae ingenio tuo ad
adolescendum opus erat, eas Helvetiam tibi praebuisse non
nescis. Ut illa etiam futuris temporibus lapsibus tuis indul-
gebit, ita tu populares tuos propter sequitiam quandam
animi ne minimam contemnas!

Morem liberosque salutes velim!

Baileae

Non. Mai. a. CMXXVII